

Nešto što čuvam i na šta se mogu osloniti

SAŽETAK:

Učenici i učenice se koriste tehnikom oponašanja/imitiranja kako bi ispričali drugim osobama u grupi/razredu o predmetu koji im je važan, te da kako bi im prenijeli koje vrste emocija povezuju s tim predmetom. Razgovarat će o važnosti ličnih predmeta i njihovom potencijalu da pruže podršku i utjehu. Podijelit će jedni s drugima priče vezane za njihove lične predmete i razgovarati o njihovoj vrijednosti i važnosti u njihovim životima.

Glavna starosna grupa

10-12

Potrebno vrijeme

1 X 45 minuta

Potrebni materijali

Isprintana priča Nyusha i fotografija predmeta

Ciljevi

- Razvijanje empatije prema ljudima koji su na bilo koji način pogođeni ratom.
- Razumijevanje kako različiti predmeti mogu biti nešto na to se treba osloniti (kao na izvor utjehe i snage), ali i nešto na čemu se mogu graditi odnosi (način da započnemo komunikacije s ljudima i stvaramo veze i prijateljstva).
- Razvijanje komunikacijskih i konverzacijskih vještina.

Resursi

Nyusha

Mnogo je ljudi napustilo naše selo tokom rata. U selu su mnogi držali domaće životinje, pa je par ljudi zamolilo moju mamu da se brine o njihovim životinjama dok se oni ne vrate. Ipak, moja mama se brinula o svim životinjama. Čak i kada su životinje bile na drugom kraju sela, ona ih je obilazila jer joj ih je bilo žao. Mi smo imali psa koji se strašno bojao pucnjave. Uvijek bi se sakrio u podrum zajedno s nama. Kad bismo trčali do podruma držao se uz mene, a otvorio bi i vrata da možemo vidjeti naše dvorište. Nažalost, on je već tada bio jako star i ubrzo je umro.

U 2018. godini otišli smo na more. Nije bilo pucnjave i granatiranja; na moru se sve činilo mirnim i tu smo mogli odmoriti. Posjetili smo lunapark gdje smo se vozili na ringišpilu, a na jednoj igri sam osvojila i ovu plišanu igračku. Nazvala sam je Nyusha. Nyushu nikada ne bih mogla dati, jer se bojim da mi ju, ukoliko bi jaka pucnjava ponovo počela, niko ne bi mogao vratiti.

Zato sam je, umjesto toga, odlučila nacrtati.

Karina (ž), r. 2009 (Ukrajina)

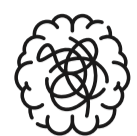

KATEGORIJE

Teme

Solidarnost, pronalaženje prijateljstva i podrške, prijatelji

Emocije i osjećanja

Empatija, povezanost, prihvatanje

Tipovi predmeta

Crteži

Metodologije

Oluja mozgova, debata, pričanje priča

Kratki uvod

Koristićemo predmet iz kolekcije Muzeja ratnog djetinjstva kao i lični predmet nastavnika/ice ili edukatora/ice vezan za temu da pokažemo učenicima i učenicama kako određeni predmeti mogu biti izvor utjehe i snage, ali i način da se povežete s nekim koga ste upravo upoznali i, nadamo se, pomognete nekome u teškom trenutku u njihovom životu.

Ponekad vidimo nekog stranca kojem je teško i želimo nešto učiniti, pomoći na neki mali način, ali ne znamo kako. Započinjanje razgovora može biti jako teško, pa povezivanje uz pomoć poznatog predmeta mnogo pomaže i otvara mogućnost dalje komunikacije što bi moglo biti dovoljno da se neko osjeća bolje. To je dobar prvi korak u kreiranju promjene za nekoga.

Važno je naglasiti da je svako više nego dobrodošao da podijeli svoje lično iskustvo, ako ga ima, ali i da niko nije obavezan to uraditi. Kroz dijeljenje svoje priče nastavnik/ica ili edukator/ica mogu demonstrirati da je bezbjedno slobodno govoriti.

Pripremni rad nastavnika/ice ili edukatora/ice

Nastavnik/ica ili edukator/ica trebaju sa sobom ponijeti predmet koji im je drag kako bi učenike podstaknuli da otvorenije razgovaraju.

Aktivnosti

Prvi korak

Neka učenici razmisle o predmetu koji im mnogo znači, ali to ne može biti njihov telefon; to može biti igračka, crtež, komad odjeće, uspomena bilo koje vrste. Neka potom pokažu šta je taj predmet bez upotrebe riječi, samo koristeći se svojim tijelom, i nek pokušaju pogoditi ko tijelom predstavlja koji predmet. Potom neka pokažu kako se osjećaju u vezi s tim predmetom (sretno, snažno, utješeno, itd.) kroz stav, govor tijela ili izraze lica.

Drugi korak

Nastavnik/ica ili edukator/ica priča učenicima svoju priču, pokazuje svoj predmet i odgovara na pitanja učenika ukoliko ih imaju. Zatim jedan od učenika pokaže Nyushinu sliku i pročita Karininu priču (verzija priče i fotografije predmeta za printanje dostupna je u Dodatku 1 ovog plana).

Treći korak

Nastavnik/ica ili edukator/ica započinje razgovor postavljanjem pitanja o tome šta učenici misle o onome što su čuli. Na primjer:

- 1 Kako ste se osjećali dok ste slušali Karininu priču?
- 2 Da li se ovakve situacije dešavaju u ovom trenutku?
- 3 Da li je moguće da neki od vas upoznaju djecu koja su doživjela slične stvari kao Karina?
- 4 Šta bi pomoglo djeci poput Karine da se osjećaju bolje u situaciji u kojoj se nalaze?
- 5 Da li ste već imali susret s djetetom na čije djetinjstvo je uticao rat? Ako da, kako je prošao?
- 6 Postoji li nešto što ste mogli reći/učiniti drugačije?

Ohrabrite učenike da se uključe u razgovor. Pitajte da li bi neko želio podijeliti svoje iskustvo u vezi sa predmetima koje su pokazivali na početku lekcije. Neka kažu nešto o osjećajima koje su pokazali i nek podijele svoje lične priče. Ohrabrite ih da razgovaraju o tome koliko uspomene i predmeti mogu biti važni u vremenima poteškoća. Ukoliko je potrebno, postavljajte pitanja kako bi razgovor nastavio i kako biste zajedno došli do zaključka o važnosti uspomena i ličnih predmeta i njihovom potencijalu da pomognu ljudima da prežive teška vremena.

Četvrti korak

Za kraj, neka učenici zamisle da upoznaju novog učenika, nekoga ko je došao iz područja pogođenog ratom. Pitajte ih kako bi započeli razgovor, kroz šta bi se mogli s njima povezati, kako bi pokušali naći zajednički jezik, šta bi uradili kada bi jezik bio prepreka.

Ohrabrite učenike da više komuniciraju, da pokušaju da se zamisle u koži druge osobe te da zapamte da jedno jednostavno 'zdravo' može biti početak doživotnog prijateljstva.

Moguće dodatne aktivnosti

Učenici mogu odabrati neki predmet i oko njega kreirati priču. Na primjer, učenik može navesti neki predmet (igračka, komad odjeće, dnevnik, itd.) i pokazati na drugog učenika koji će nešto dodati, on na sljedećeg koji će nešto dodati (npr. boju, naziv igračke, mjesto gdje se predmet nalazi, da li je izgubljeno ili ga osoba još ima, ako je izgubljeno ko će ga pronaći, ako nije izgubljeno, ko je vlasnik i tako dalje) i na taj način svi zajednički mogu stvoriti svoju priču o predmetu koji je nekome nešto značio.

DODATAK 1

Nyusha

Mnogo je ljudi napustilo naše selo tokom rata. U selu su mnogi držali domaće životinje, pa je par ljudi zamolilo moju mamu da se brine o njihovim životinjama dok se oni ne vrate. Ipak, moja mama se brinula o svim životinjama. Čak i kada su životinje bile na drugom kraju sela, ona ih je obilazila jer joj ih je bilo žao. Mi smo imali psa koji se strašno bojao pucnjave. Uvijek bi se sakrio u podrum zajedno s nama. Kad bismo trčali do podruma držao se uz mene, a otvorio bi i vrata da možemo vidjeti naše dvorište. Nažalost, on je već tada bio jako star i ubrzo je umro.

U 2018. godini otišli smo na more. Nije bilo pucnjave i granatiranja; na moru se sve činilo mirnim i tu smo mogli odmoriti. Posjetili smo lunapark gdje smo se vozili na ringišpil, a na jednoj igri sam osvojila i ovu plišanu igračku. Nazvala sam je Nyusha. Nyushu nikada ne bih mogla dati, jer se bojim da mi ju, ukoliko bi jaka pucnjava ponovo počela, niko ne bi mogao vratiti.

Zato sam je, umjesto toga, odlučila nacrtati.

Karina (ž), r. 2009 (Ukrajina)

